

Het juiste perspectief

Toen de rijke man bij de hemelpoort aankwam zette hij zuchtend, met het zweet op het voorhoofd zijn grote zak goud neer en klopte aan. De engel die open deed keek hem verbaasd aan en vroeg wat hij kwam doen met zijn bagage.

“Da’s mijn goud,” zei de man opgewonden. “Dat moet mee. Heb ik mijn hele leven voor gezwoegd.” Maar de engel schudde meewarig het hoofd en zei: “Het spijt me, maar straatstenen hebben wij hier echt niet nodig. Misschien heb je nooit begrepen waar het in het aardse leven nu eigenlijk om ging.”

Stel je eens voor dat je jonge kinderen hebt en ze voor de volgende keuze stelt: “Jongens, wat doen jullie het liefst vandaag? Gaan we naar het pretpark met het tropische zwembad of zullen we vandaag de garage eens goed uitmesten?” Die keuze is snel gemaakt. Die dag wordt ongetwijfeld gevuld met de achtbaan, het zwembad en de lekkere snacks. De garage? Daar wordt niet aan gedacht.

En wat als we de keuze makkelijker maken? “Kinderen, willen jullie vandaag naar het pretpark of willen jullie de garage opruimen, maar dan wel met de belofte dat ik jullie later, als je een stuk ouder bent, een eigen huis geef met een mooie tuin en een auto voor de deur?” Dat klinkt al heel wat beter, maar de kans dat jonge kinderen toch kiezen voor het pretpark in plaats van het huis met de auto, is nog steeds erg groot.

Zo gek is dat niet. Kinderen kunnen het leven nog niet in het juiste perspectief plaatsen. Ze zijn nog niet volwassen en begrijpen niet goed wat de gevolgen zijn van hun keuzes en daden. Maar als je iemand van een jaar of vijftig voor een soortgelijke keuze stelt en hij kiest toch voor de makkelijkste oplossing en voor iets dat hij direct kan zien, is er misschien toch iets mis en vraag je je wellicht af wat er verkeerd is gegaan tijdens de opvoeding.

Een van de tekenen van onvolwassenheid is het onvermogen om dingen in het juiste perspectief te plaatsen. Iemand die niet volwassen is ziet alles zwart-wit. Er zijn geen nuances, en het gaat telkens weer om de dingen die je kunt zien en voelen.

Maar het geloof kun je ook niet zien en zeker niet altijd voelen.

Geloof dat nog niet volgroeid is heeft tastbare bewijzen nodig, maar volwassen geloof houdt zich vast aan het Woord. Volwassen geloof zegt: “Het is zo omdat God het gezegd heeft.”

God belooft heel veel. Die belooft ook een huis in de toekomst als wij bereid zijn om vandaag de aardse garage wat uit te mesten.

Jezus vraagt van ons om geen aardse schatten te verzamelen, schatten die wij kunnen zien. Dat is niet altijd zo makkelijk, want dat zijn schatten waar je vandaag en in deze wereld iets aan hebt. Alleen zijn ze na vandaag helemaal niets meer waard.

De schatten waar het bij God om gaat komen pas tot hun recht in de toekomst, in het hemelse leven.

Er komt een tijd dat wij volwassen moeten worden. God moet een geloofslast op onze schouders kunnen plaatsen zonder dat wij er onder bezwijken.

Habakuk 2:4 stelt: “Maar de rechtvaardige zal in vertrouwen op Mij leven.”